

ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΑΡΧΗ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ
TENDERS REVIEW AUTHORITY

Λεωφ. Γρίβα Διγενή 81-83, 2ο όροφο, Τ.Θ. 24820, 1304 Λευκωσία
Τηλ.: 22445100, Φαξ: 22445107, Email: tra@aap.gov.cy, Web: www.tra.gov.cy

Προσφυγή Αρ. 36/2019

Μεταξύ:

C & V KRITICOS SUPPLIERS LTD

Αιτητών

v.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΥΓΕΙΑΣ, ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΓΟΡΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΜΗΘΕΙΩΝ

Αναθέτουσας Αρχής

Αναθεωρητική Αρχή
Προσφορών:

Έφη Παπαδοπούλου, Πρόεδρος
Λοΐζος Κάππας, Μέλος
Γιώργος Αναστασίου, Μέλος
Σόλων Παπαθεοχάρους, Μέλος
Δήμος Θωμά, Μέλος

Αιτητές:

C & V KRITICOS SUPPLIERS

Αντιπροσωπεύθηκε από τους:

1. Γιώργο Βαλιαντή, Δικηγόρο για Λ. Παπαφίλιππου & Σία ΔΕΠΕ
2. Κωνσταντίνο Κρητικό, Διευθυντή Αιτήτριας Εταιρείας

Αναθέτουσα Αρχή:

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΥΓΕΙΑΣ, ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΓΟΡΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΜΗΘΕΙΩΝ

Αντιπροσωπεύτηκε από τους:

1. Δένα Εργατούδη, Δικηγόρο της Δημοκρατίας Α΄
2. Χρίστο Περικλέους, Εκπρόσωπο Αναθέτουσας Αρχής

Ημερομηνία έκδοσης Απόφασης: 24 Ιανουαρίου 2020

Η απόφασή μας είναι ομόφωνη. Το Μέλος όμως κος Γ. Αναστασίου θα προβεί σε δήλωση ενόψει της απόφασής του στην Προσφυγή 8/2019.

Α Π Ο Φ Α Σ Η

Με την παρούσα Προσφυγή η εταιρεία C&V KRITICOS SUPPLIERS LTD («οι Αιτητές») προσβάλλει την απόφαση του Υπουργείου Υγείας, Διεύθυνση Αγορών και Προμηθειών («η Αναθέτουσα Αρχή») να κατακυρώσει τον διαγωνισμό Σ.Υ. 65/17 με τίτλο «*Προσφορά για την αγορά αντιδραστηρίων για τον έλεγχο επιπέδων Βιταμίνης Δ, Βιταμίνης Β12 και Φολικού Οξέος στο αίμα, με παροχή συνοδού εξοπλισμού, για τις ανάγκες του Εργαστηρίου Ισοτόπων του Γ. Ν. Λευκωσίας*» στην εταιρεία SCIENTRONICS LTD («ο επιτυχών»).

Για τον εν λόγω διαγωνισμό, ο οποίος προκηρύχθηκε με ανοικτή διαδικασία και κριτήριο ανάθεσης την πλέον συμφέρουσα από οικονομικής άποψης προσφορά βάση βέλτιστης σχέσης τιμής-ποιότητας, προηγήθηκαν οι Προσφυγές 23/2018¹ και 8/2019² οι οποίες είχαν επιτυχή κατάληξη.

Στην προσφυγή 23/2018, η Αναθεωρητική Αρχή Προσφορών με απόφαση της ημερ. 28.11.2018 ακύρωσε την απόφαση κατακύρωσης του διαγωνισμού στους Αιτητές της παρούσας γιατί καθώς διαπίστωσε η τελική βαθμολόγηση των Προσφορών δεν έγινε σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στους όρους του διαγωνισμού. Μετά το ακυρωτικό αποτέλεσμα στην εν λόγω Προσφυγή η Αναθέτουσα Αρχή στα πλαίσια επανεξέτασης

---

¹ SCIENTRONICS LIMITED v. ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΥΓΕΙΑΣ, ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΓΟΡΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΜΗΘΕΙΩΝ, Προσφυγή 23/2018, ημερ. 28.11.2018

² SCIENTRONICS LIMITED v. ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΥΓΕΙΑΣ, ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΓΟΡΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΜΗΘΕΙΩΝ, Προσφυγή 8/2019, ημερ. 27.6.2019

αποφάσισε την ακύρωση του διαγωνισμού. Την εν λόγω απόφαση αμφισβήτησε ο επιτυχών στην παρούσα με την Προσφυγή αρ. 8/2019, η οποία είχε επιτυχή κατάληξη. Η απόφαση ακύρωσης του διαγωνισμού ακυρώθηκε. Ακολούθως, η Αναθέτουσα Αρχή αποφάσισε τη λήψη της προσβαλλόμενης απόφασης.

Οι Αιτητές υποστηρίζουν ότι η Αναθέτουσα Αρχή πεπλανημένα και κατά παράβαση των όρων του διαγωνισμού, της γραμματικής και τελλολογικής ερμηνείας τους, προέβη σε λανθασμένη βαθμολόγηση των τεχνικών προσφορών. Συγκεκριμένα, υποστήριζαν ότι σύμφωνα με την γραμματική ερμηνεία του όρου 2.6 του Μέρους Α, των Εγγράφων του Διαγωνισμού, ως κριτήριο ανάθεσης της σύμβασης καθορίστηκε η πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά βάσει βέλτιστης σχέσης τιμής – ποιότητας. Ο όρος, πρόσθεσαν, είναι ξεκάθαρο ότι ρυθμίζει ως κριτήριο ανάθεσης τη βέλτιστη σχέση τιμής – ποιότητας. Συνεπώς, η ερμηνεία που δόθηκε από την Αναθέτουσα Αρχή σε καμία περίπτωση δεν ανταποκρίνεται στην γραμματική ερμηνεία του όρου 2.6 του Μέρους Α. Ειδικότερα, η μη αναγωγή του βαθμού της τεχνικής αξιολόγησης στο εκατό (100), είχε ως αποτέλεσμα την παραβίαση της απαίτησης του Διαγωνισμού σύμφωνα με την οποία για την τελική αξιολόγηση, η τεχνική προσφορά θα λάμβανε το 50% της τελικής βαθμολογίας και το άλλο 50% θα δινόταν στην οικονομική προσφορά. Υποστηρίζουν ότι από την στιγμή που η τεχνική προσφορά δεν είχε αναχθεί στο εκατό, υπήρξε σαφέστατη πρόσδοση υπεροχής και/ή βαρύτητας στην τεχνική προσφορά έναντι της οικονομικής, κατά παράβαση του όρου 2.6 του Μέρους Α.

Από την πλευρά της η Αναθέτουσα Αρχή υποστήριξε ότι η απόφαση για κατακύρωση του διαγωνισμού στον επιτυχόντα ήταν αποτέλεσμα των αποφάσεων της Αναθεωρητικής Αρχής Προσφορών στις Προσφυγές 23/2018 και 8/2019. Παραπέμποντας στο άρθρο 15 του Ν.104(Ι)/2010 επισήμανε ότι οι αποφάσεις της Αναθεωρητικής Αρχής Προσφορών είναι δεσμευτικές για τις Αναθέτουσες Αρχές.

Με αναφορά στην απόφαση στην Προσφυγή 23/2018, σημείωσε ότι η Αναθέτουσα Αρχή με τα έγγραφα του διαγωνισμού καθόρισε το πλαίσιο διεξαγωγής του διαγωνισμού το οποίο ήταν δεσμευτικό για όλους και ότι σε κανένα σημείο των εγγράφων του διαγωνισμού δεν καταγράφεται ότι θα υπήρχε αναγωγή της τεχνικής βαθμολογίας στο 100. Μετά την απόφαση στην Προσφυγή 23/2018 εάν προχωρούσε θα σήμαινε μη συμμόρφωση με την απόφαση της Αναθεωρητικής Αρχής Προσφορών και εισαγωγή από την Επιτροπή Αξιολόγησης κριτηρίων τα οποία δεν ήταν από τα έγγραφα του διαγωνισμού γνωστά στους Οικονομικούς Φορείς.

Υπό το φως των αποφάσεων της Αναθεωρητικής Αρχής Προσφορών, σημείωσε, η Επιτροπή Αξιολόγησης εισηγήθηκε την κατακύρωση του διαγωνισμού στον επιτυχόντα, αφού σύμφωνα με τα αποτελέσματα από την εφαρμογή της φόρμουλας των εγγράφων του διαγωνισμού, ο τελικός βαθμός των Αιτητών ήταν χαμηλότερος από αυτό του επιτυχόντα.

Κατά την ενώπιον μας συζήτηση της υπόθεσης, θέσαμε στο δικηγόρο των Αιτητών το ερώτημα κατά πόσο η απόφασή μας στα πλαίσια της Προσφυγής 23/2018,

αμφισβητήθηκε από τους Αιτητές ενώπιον του Διοικητικού Δικαστηρίου. Η απάντηση ήταν αρνητική. Δεν προσέβαλαν ανέφερε, ούτε την απόφαση της Αναθεωρητικής Αρχής Προσφορών στην Προσφυγή 23/2018, ούτε την απόφαση της Αναθέτουσας Αρχής για ακύρωση του διαγωνισμού. Ο λόγος ήταν επειδή έγινε επανεξέταση και ήλπιζαν οι Αιτητές ότι θα πετύχουν. Αυτό όμως δεν έγινε ούτε στην πρώτη επανεξέταση μετά την ακύρωση της κατακύρωσης του διαγωνισμού στους Αιτητές, ούτε στη δεύτερη επανεξέταση μετά την ακύρωση της ακύρωσης του διαγωνισμού (Προσφυγή 8/2019), οπότε και προσέβαλαν την απόφαση κατακύρωσης του διαγωνισμού στον επιτυχόντα.

Στη βάση των αποφάσεων στις Αναθεωρητικές Εφέσεις 94/2013³ και 38/2013⁴ ανέφερε, θα πρέπει η Αναθεωρητική Αρχή Προσφορών να επανεξετάσει το ζήτημα της ερμηνείας του όρου 2.6 του Μέρους Α των εγγράφων του διαγωνισμού.

Από την πλευρά της η Αναθέτουσα Αρχή ανέφερε ότι όλα τα ζητήματα που εγείρονται με την Προσφυγή έχουν εγερθεί και εξετάστηκαν στα πλαίσια της Προσφυγής 23/2018.

Στον ισχυρισμό της Αναθέτουσας Αρχής ότι τα θέματα που εγείρονται με την Προσφυγή εξετάστηκαν και αποφασίστηκαν στα πλαίσια της Προσφυγής 23/2018, ο Δικηγόρος των Αιτητών υποστήριξε ότι το ζήτημα του εννόμου συμφέροντος δεν έχει

---

³ xxx (xxx) ΣΕΠΟΥ ν. ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΥΠΡΟΥ, Αναθεωρητική Έφεση αρ. 94/2013, ημερ. 26.6.2019

⁴ Κυπριακή Δημοκρατία, μέσω 1. Υπουργού Οικονομικών 2. Διευθυντή Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων ν. Corby Holdings Limited Merton Investments Limited, Αναθεωρητική Έφεση 38/2013, ημερ. 3.6.2019

εγερθεί με τη γραπτή αγόρευση της Αναθέτουσας Αρχής αλλά ούτε και στη βάση των περιστατικών της παρούσας ισχύει. Με σκοπό να καταδείξει την ύπαρξη εννόμου συμφέροντος των Αιτητών ανέφερε τα εξής:

«[...] ασφαλώς από τη στιγμή που μετά από οποιαδήποτε ακύρωση μιας απόφασης είτε υπέρ των Αιτητών όπως είναι η κατακύρωση, είτε ακύρωσης, είτε από την Αναθεωρητική Αρχή Προσφορών, είτε από το Διοικητικό και το θέμα θα πάει σε επανεξέταση, εννοείται ότι δεν θα απωλέσει το έννομο του συμφέρον ο αιτητής, οπότεν θα θέσει τον εαυτό του ξανά, ενώπιον της επανεξέτασης, και περιμένει να δει ποια θα ήταν τελικά η πράξη η οποία θα εκδοθεί και θα τον βλάπτει, όπως είναι τελικά η μη κατακύρωση όπως επίσης έχει νομολογηθεί σύμφωνα με τη νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου και τη δική σας την οποία σωστά συμμεριστήκατε, η Αναθεωρητική Αρχή Προσφορών στην ουσία είναι η συνέχεια του διοικητικού οργάνου, οπότεν, από τη στιγμή που αποφάσισε να επανεξεταστεί το θέμα και επανεξετάστηκε, σήμερα εμείς μπορούμε να θέσουμε τον εαυτό μας ξανά στη διαδικασία να περιμένουμε και όταν έχουμε την εκτελεστή διοικητική πράξη αυτή που πραγματικά μας αφορά και κατακύρωσε στους άλλους τελικά, δικαιούμαστε ασφαλών να την προσβάλουμε, είναι η μόνη εκτελεστή διοικητική πράξη μέχρι σήμερα, που είχε πραγματική βλάβη και έννομη συνέπεια σε μας».

Έχουμε εξετάσει τις θέσεις των δύο μερών σε σχέση με το ζήτημα το οποίο θέσαμε, δηλαδή του εννόμου συμφέροντος των Αιτητών. Η θέση του δικηγόρου των Αιτητών ότι το ζήτημα αυτό δεν τέθηκε με τη γραπτή αγόρευση της Αναθέτουσας Αρχής είναι χωρίς σημασία. Το ζήτημα ύπαρξης εννόμου συμφέροντος από πλευράς Αιτητή για την άσκηση της Αναθεωρητικής δικαιοδοσίας του δικαστηρίου με βάση το Άρθρο 146(2) του Συντάγματος, είναι ζήτημα δημοσίου συμφέροντος το οποίο το δικαστήριο μπορεί να εξετάσει και αυτεπάγγελτα (βλ. *Epsilon Electromechanical Ltd, ως αντιπροσώπου της Hawker Siddeley Switchgear Ltd. v. Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου* (2000) 3 ΑΑΔ 379 και *Χατζηχάνας v. Δημοκρατίας (Αρ.2)* (2001) 4 ΑΑΔ 421). Σύμφωνα μάλιστα με τη

Κυπριακή Δημοκρατία ν. Α.Κ. Χατζιωάννου & Υιοί (2005) 3 ΑΑΔ 467, απόφαση Ολομέλειας, η ύπαρξη εννόμου συμφέροντος πρέπει να αποφασίζεται κατά προτεραιότητα λόγω ακριβώς του θεμελιακού του ζητήματος. Ανάλογα θεωρούμε ισχύουν και για την προσφυγή ενώπιόν μας, αφού σύμφωνα με την **Κοινοπραξία Alterra ν. Αναθεωρητικής Αρχής Προσφορών, Υπόθ. 1134/2005, ημερ. 19.3.2007**, το έννομο συμφέρον για καταχώρηση προσφυγής ενώπιον της Αναθεωρητικής Αρχής Προσφορών σύμφωνα με το άρθρο 56 του περί της Σύναψης Συμβάσεων (Προμήθειες, Έργα και Υπηρεσίες) Νόμου του 2003, Ν. 101/2003⁵ ταυτίζεται ουσιαστικά με το έννομο συμφέρον σύμφωνα με το Άρθρο 146 του Συντάγματος, ενώ σωρευτική προϋπόθεση που συνδέεται με το εν λόγω άρθρο είναι η ζημιά που προκύπτει άμεσα από την προσβαλλόμενη πράξη ή το ενδεχόμενο ζημιάς. Το έννομο συμφέρον αποτελεί προϋπόθεση για άσκηση προσφυγής στη βάση του Άρθρου 146 του Συντάγματος (βλ. **Χατζησωτηρίου Κυριάκος και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (2008) 3 ΑΑΔ 524**) και το βάρος απόδειξης για την ύπαρξη εννόμου του το φέρει πάντοτε ο Αιτητής (βλ. **Χριστάκης Χ»Ιωάννου κ.ά. ν. Κοινοτικού Συμβουλίου Ακρωτηρίου, Αναθ. Έφεση 167/2010, 3.6.2015**).

Σχετικά με το ζήτημα του εννόμου συμφέροντος των Αιτητών είναι τα αποφασισθέντα στην **Αναθεωρητική Αρχή Προσφορών ν. Podium Engineering Ltd, Α.Ε. 192/10 ημερ. 29.01.2016** από την οποία τα πιο κάτω:

---

⁵ Είναι ταυτόσημο με το άρθρο 19(1) του 104(I)/2010

«Εξετάζοντας τους διάφορους λόγους έφεσης, θα συζητηθεί κατά πρώτο λόγο το δικαίωμα ακρόασης που κατά το πρωτόδικο Δικαστήριο δεν δόθηκε στην *Podium*, ώστε αποστερουμένης του δικαιώματος αυτού, η προσφυγή έπρεπε να επιτύχει. Ο λόγος αυτός θα εξεταστεί κατά προτεραιότητα διότι επηρεάζει στην ουσία την εξέταση του ερωτήματος κατά πόσο η *Podium* είχε έννομο συμφέρον να προσφύγει στο Ανώτατο Δικαστήριο προς αμφισβήτηση της ορθότητας της απόφασης της Αναθεωρητικής Αρχής στην ιεραρχική προσφυγή αρ. 82/2007.

Η όλη διαδικασία που διέπει τον τρόπο ενάσκησης των εξουσιών της Αναθεωρητικής Αρχής στη βάση του περί της Σύναψης Συμβάσεων (Προμήθειες, Έργα και Υπηρεσίες) Νόμου αρ. 101(Ι)/03, (εφεξής «ο Νόμος»), εξετάστηκε με ιδιαίτερη λεπτομέρεια στην απόφαση της Ολομέλειας **G.P. Iron & Wood Makers Ltd v. Δημοκρατίας** (2008) 3 Α.Α.Δ. 155, με αναφορά και στην Ευρωπαϊκή Οδηγία 89/665/ΕΟΚ του Συμβουλίου ημερ. 21.12.1989. Όπως λέχθηκε στην απόφαση, το άρθρο 56(7) του Νόμου δεν παρέχει τη δυνατότητα κλήσης ενώπιον της Αναθεωρητικής Αρχής του προσώπου που επηρεάζεται από την ιεραρχική προσφυγή, δηλαδή, του προσώπου υπέρ του οποίου κατακυρώθηκε από την αναθέτουσα αρχή η προσφορά. Με την καταχώρηση της ιεραρχικής προσφυγής, η Αναθεωρητική Αρχή υποχρεούται να κοινοποιήσει στην αναθέτουσα αρχή την προσφυγή ζητώντας από αυτή την υποβολή γραπτής έκθεσης εντός προθεσμίας δέκα ημερών, μετά τη λήψη της οποίας ορίζεται ημερομηνία εξέτασης της ιεραρχικής προσφυγής κατά την οποία παρόντες δικαιούνται να είναι εκτός από την αναθέτουσα αρχή και ο ενδιαφερόμενος, ο οποίος λογίζεται στη βάση του άρθρου 56 του Νόμου, να είναι εκείνος που παραπονείται για τη μη ανάθεση σ' αυτόν της δημόσιας σύμβασης και ο οποίος ασκεί την ιεραρχική προσφυγή.

Η απόφαση στη **G.P. Iron and Wood Makers Ltd** - ανωτέρω -, καθόρισε επίσης ότι ούτε το λεκτικό του Νόμου, που είναι σαφές, παρέχει δικαίωμα ακρόασης ενώπιον της Αναθεωρητικής Αρχής εκείνων προς τους οποίους είχε κατακυρωθεί η προσφορά από την αναθέτουσα αρχή, αλλά ούτε και το άρθρο 43 του Νόμου αρ. 158(Ι)/99, δίδει τέτοιο δικαίωμα ακρόασης επί ιεραρχικής προσφυγής. Επομένως, κατά την ιεραρχική προσφυγή υπ' αρ. 45/2007, η *Podium* δεν είχε μεν δικαίωμα ακρόασης, αλλά στο πλαίσιο των περιστατικών της υπό κρίση υπόθεσης, ήταν λανθασμένο το συμπέρασμα του πρωτόδικου Δικαστηρίου ότι δεν δόθηκε δικαίωμα ακρόασης στην *Podium* κατά την ιεραρχική προσφυγή αρ. 82/2007.

Η *Podium* είχε πλήρως καταθέσει τα επιχειρήματα της κατά την ιεραρχική αυτή προσφυγή εφόσον επιλέγοντας να καταθέσει ιεραρχική προσφυγή, όφειλε, με βάση το άρθρο 56(5)(α) του Νόμου, να προσδιορίσει ειδικά τους νομικούς και πραγματικούς λόγους επί των οποίων αυτή βασιζόταν. Αυτό η

Podium το έπραξε και αναδρομή στο Παράρτημα I της ένστασης που καταχωρήθηκε πρωτοδίκως αποκαλύπτει του λόγου το αληθές τόσο αναφορικά με την ίδια την ουσία της ιεραρχικής προσφυγής, όσο και σε σχέση με τη λήψη προσωρινού μέτρου αναστολής της σύμβασης. Περιπλέον, σύμφωνα με τα όσα προηγουμένως λέχθηκαν με αναφορά στην τηρούμενη εκ του Νόμου διαδικασία, η *Podium* κλήθηκε ενώπιον της Αναθεωρητικής Αρχής και κατέθεσε τις απόψεις της τόσο κατά την εξέταση της χορήγησης παράτασης ή μη του προσωρινού διατάγματος αναστολής που είχε ήδη δοθεί με την κατάθεση της σχετικής αίτησης της *Podium*, (Παράρτημα 3 της πρωτόδικης ένστασης), στο πλαίσιο της ιεραρχικής προσφυγής αρ. 82/2007, όσο και κατά την εξέταση της ουσίας της εν λόγω ιεραρχικής προσφυγής, (Παράρτημα 4 της ένστασης).

Το δικαίωμα ακρόασης επομένως της *Podium* ενώπιον της Αναθεωρητικής Αρχής ασκήθηκε πλήρως με την υποβολή γραπτών παραστάσεων οι οποίες και προωθήθηκαν και προφορικώς ενώπιον της Αναθεωρητικής Αρχής εφόσον η *Podium* αντιπροσωπεύθηκε από δικηγόρο της επιλογής της, αλλά και το γενικό διευθυντή της.

Με δεδομένο ότι είχε δοθεί, αλλά και ασκηθεί το δικαίωμα ακρόασης κατά την εξέταση της ιεραρχικής προσφυγής αρ. 82/2007, δεν είναι ορθή ούτε η έτερη θέση του πρωτόδικου Δικαστηρίου ότι η διαδικασία ενώπιον της Αναθεωρητικής Αρχής στην εν λόγω ιεραρχική προσφυγή αναλώθηκε στο κατά πόσο η *Podium* στερείτο εννόμου συμφέροντος να προσβάλει την απόφαση της αναθέτουσας αρχής, υπό το φως της απόφασης στην ιεραρχική προσφυγή αρ. 45/2007. Η συναφής θέση του πρωτόδικου Δικαστηρίου ότι ουδέποτε η Αναθεωρητική Αρχή υπεισήλθε στην ουσία της απόφασης για να δοθεί η ευκαιρία στην *Podium* να εκφράσει τις απόψεις ως προς το κατά πόσο η προσφορά της ήταν πράγματι εκτός προδιαγραφών, παραγνωρίζει δύο δεδομένα: Πρώτον, ότι η Αναθεωρητική Αρχή είχε υποχρέωση κατά την εξέταση της ιεραρχικής προσφυγής αρ. 82/2007, να κρίνει ως προεξάρχον ζήτημα το έννομο συμφέρον της *Podium*, έννομο συμφέρον που τέθηκε εν πάση περιπτώσει ενώπιον της Αναθεωρητικής Αρχής από τους εκπροσώπους της αναθέτουσας αρχής. Δεύτερο, η απόφαση που είχε λάβει η Αναθεωρητική Αρχή στην ιεραρχική προσφυγή αρ. 45/2007, ήταν δεδομένη και δεν θα μπορούσε η Αναθεωρητική Αρχή να την παρακάμψει, χωρίς λόγο.

[...]

Επομένως, όταν η Αναθεωρητική Αρχή εξέταζε την ιεραρχική προσφυγή αρ. 82/2007, το πρώτο το οποίο έδει να εξετάσει ήταν το έννομο συμφέρον της *Podium* να ασκήσει αυτή την ιεραρχική προσφυγή εναντίον της απόφασης της αναθέτουσας αρχής να κατακυρώσει την προσφορά στην *Logicom*. Εφόσον είχε κριθεί ότι η *Podium* παραβίασε ουσιώδεις όρους του διαγωνισμού αυτή στερείτο

εννόμου συμφέροντος να προσβάλει την κατακύρωση στην *Logicom*, (*S.C. Nicolaidis Ltd v. Δημοκρατίας* (2010) 3 Α.Α.Δ. 148). Αποκλεισθείς προσφοροδότης λόγω παραβίασης όρων διαγωνισμού μπορεί να προσβάλει μόνο τον δικό του αποκλεισμό και όχι κατά πόσο η προσφορά του ενδιαφερομένου μέρους πληρούσε ή όχι τους όρους του διαγωνισμού, (*Δημοκρατία v. Μάριος Θεοχαρίδης Ατδ* (2008) 3 Α.Α.Δ. 488). Η Αναθεωρητική Αρχή, επιφορτισμένη να εξετάζει τη νομιμότητα αποφάσεων αναθέτουσας αρχής, ως ιεραρχικό ανώτερο όργανο, (*Κοινοπραξία Action PR & Public Relations Ltd & Epistele (Epistele) Communications & Media Ltd v. Κοινοπραξία L & P Partners Communications Services Ltd και PR Partners Ltd* (2009) 3 Α.Α.Δ. 475), οφείλει να ελέγξει το νόμιμο μιας προσφοροδότης εταιρείας και της προσφοράς της».

Επανερχόμενοι στα γεγονότα της παρούσης σημειώνουμε τα εξής:

Η Αναθεωρητική Αρχή Προσφορών στα πλαίσια της Προσφυγής 23/2018 ακύρωσε την κατακύρωση του διαγωνισμού στους Αιτητές για το λόγο ότι από τα έγγραφα του διαγωνισμού δεν προέκυπτε ότι για την τελική βαθμολογία της τεχνικής προσφοράς θα γινόταν αναγωγή στο 100. Έκρινε, λαμβανομένης υπόψη της απάντησης σε ερώτημα οικονομικού φορέα ότι τον τελικό βαθμό τεχνικής αξιολόγησης αποτελεί το συνολικό αποτέλεσμα των επιμέρους βαθμών όλων των σημείων και όχι ο μέσος όρος όλων των σημείων, ότι ο τρόπος υπολογισμού της τελικής βαθμολογίας με αναγωγή και της τεχνικής βαθμολογίας στο εκατό ο οποίος και οδήγησε στην κατακύρωση του διαγωνισμού στους Αιτητές ήταν λανθασμένος. Στην ουσία με τον τρόπο που η Αναθέτουσα Αρχή είχε ενεργήσει παραβίαζε ουσιώδη όρο του διαγωνισμού δίδοντας την ευκαιρία στον τότε επιτυχόντα, νυν Αιτητές, να συμμορφωθούν με τις απαιτήσεις των εγγράφων του διαγωνισμού. Με άλλα λόγια η ερμηνεία που η Αναθέτουσα Αρχή έδωσε τότε στον όρο σε σχέση με τον τελικό βαθμό της τεχνικής αξιολόγησης δεν

ήταν ορθή. Οι Αιτητές την ορθότητα της εν λόγω απόφασης δεν την αμφισβήτησαν αφού δεν την προσέβαλαν όπως και οι ίδιοι δήλωσαν στο Διοικητικό Δικαστήριο. Η Αναθέτουσα Αρχή μετά την ανεπιτυχή προσπάθειά της να ακυρώσει το διαγωνισμό προχώρησε σε επανεξέταση. Συμμορφούμενη δε με την απόφαση της Αναθεωρητικής Αρχής Προσφορών ως προς τον προβλεπόμενο από τους όρους του διαγωνισμού τρόπο υπολογισμού της τελικής βαθμολογίας έλαβε την προσβαλλόμενη απόφαση.

Η αμφισβήτηση της ορθότητας της προσβαλλόμενης απόφασης για κατακύρωση του διαγωνισμού στον επιτυχόντα έρχεται σε αντίθεση με τα αποφασισθέντα στην *Αναθεωρητική Αρχή Προσφορών ν. Podium Engineering Ltd* (πιο πάνω). Οι Αιτητές με την καταχώρηση της παρούσας, τη γραπτή τους αγόρευση και όσα έθεσαν ενώπιον μας κατά την ακρόαση της υπόθεσης έχουν ασκήσει πλήρως το δικαίωμα ακρόασης. Κα 5θηκόντως όμως η εξέταση του ζητήματος του εννόμου συμφέροντος κατά προτεραιότητα και η απουσία λόγου για παράκαμψη της απόφασής μας στην Προσφυγή 23/2018 η Προσφυγή δεν μπορεί παρά να οδηγηθεί σε απόρριψη.

Οι Αιτητές έμμεσα πλην σαφώς ζητούν από την Αναθεωρητική Αρχή Προσφορών να κρίνει την ορθότητα της απόφασής της στην Προσφυγή 23/2018 για την οποία όμως σύμφωνα με το άρθρο 25(2) του Ν. 104(I)/2010 δεν έχει εξουσία. Το γεγονός ότι στην *Αναθεωρητική Αρχή Προσφορών ν. Podium Engineering Ltd* (πιο πάνω) η Podium είχε κριθεί ότι δεν πληρούσε ουσιώδη όρο και αποκλείστηκε δεν διαφοροποιεί τα πράγματα, αφού και στην παρούσα στην ουσία οι Αιτητές με την

ερμηνεία του όρου όπως αποφασίστηκε στην Προσφυγή 23/2018 δεν ικανοποιούν το κριτήριο ανάθεσης του διαγωνισμού ώστε να κατακυρωθεί σ' αυτούς ο διαγωνισμός.

Ενόψει των πιο πάνω η Προσφυγή απορρίπτεται ελλείψει εννόμου συμφέροντος των Αιτητών χωρίς οποιαδήποτε άλλη διαταγή. Η προσβαλλόμενη απόφαση επικυρώνεται.

.....
Έφη Παπαδοπούλου
Πρόεδρος

.....
Λοΐζος Κάππας
Μέλος

.....
Γιώργος Αναστασίου
Μέλος

.....
Σόλων Παπαθεοχάρους
Μέλος

.....
Δήμος Θωμά
Μέλος

ΔΗΛΩΣΗ ΚΟΥ Γ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

Διατηρώ την άποψη που έθεσα με τη διαφωνία μου στην Προσφυγή 8/2019, ότι δηλαδή πληρούνταν οι προϋποθέσεις για ακύρωση του διαγωνισμού από την Αναθέτουσα Αρχή. Ενόψει όμως της απόφασης της πλειοψηφίας στην εν λόγω Προσφυγή η Αναθέτουσα Αρχή δεν είχε άλλη επιλογή από τη συμμόρφωση με την απόφαση στην Προσφυγή 23/2018.

.....
Γιώργος Αναστασίου
Μέλος